

**Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság
Fegyelmi Tanácsa**

Ügyszám: **2005. F. 302/22.**

A Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság Fegyelmi Tanácsa [...] volt budapesti ügyvéd ellen folyamatban lévő fegyelmi eljárásban nem nyilvános tárgyaláson, zárt ülésben meghozta és kihirdette az alábbi

határozatot:

A Fegyelmi Tanács megállapítja, hogy az eljárás alá vont ügyvéd **1 rendbeli szándékos fegyelmi vétséget** követett el, ezért

k i z á r á s

fegyelmi büntetéssel sújtja. **A kizárás büntetés időtartama 5 (öt) év.**

Indokolás:

Más ügyvéd saját magára vonatkozó bejelentésből derült ki, hogy annak az ügynek az eljárás alá vont személy is vádlottja volt, ezért a Budapesti Ügyvédi Kamara elnöke előbb előzetes vizsgálati eljárást rendelt el, majd a fegyelmi jogkör gyakorlója utóbb a fegyelmi eljárást is elrendelte.

A Fegyelmi Tanács a fegyelmi eljárást az ügyben folyamatban volt büntetőeljárás jogerős befejezéséig felfüggesztette.

A fegyelmi tanács a tényállást az eljárás alá vont személy nyilatkozata, azonban főként az okiratok tartalma, így különösen az elsőfokú és a másodfokú büntető ítélete alapján állapította meg a jogerős ítéletben foglaltakkal azonos módon.

A./I.

„A Magyarországon forgalomba hozott, pontosan meg nem határozható forrásból származó hamis illetékbélyegek forgalomba hozatalában AA, és a III. rendű vádlott, valamint a IV. rendű vádlott közreműködtek, illetőleg azokat a III. rendű és a IV. rendű vádlottak fel is használták.

AA a birtokába került hamis illetékbélyegekből 2002. év elején IV. rendű vádlottnak Kecskeméten 14.700.000,- Forint névértékű hamis bélyeget értékesített a névérték 50%-ért, 7.350.000,- Forintért.

AA a III. rendű vádlotton keresztül 2002. novemberében és decemberében, majd 2003. januárjában 3 alkalommal – az első két alkalommal az eljárás alá vont személyen keresztül – a névértéknél lényegesen alacsonyabb áron értékesített hamis illetékbélyegeket a XI. rendű vádlottnak ismertetve annak a módszernek a lényegét, hogy a hamis illetékbélyegeket fiktív kereseteken felhasználva hogyan lehet a lerótt illetékbélyeg ellenértékét az illetékhivataltól visszaigényelni. A III. rendű vádlott első alkalommal 16.000.000,- Forint névértékű hamis illetékbélyegeket adott át 8.000.000,- Forint ellenértékért az eljárás alá vont személyen keresztül a XI. rendű vádlottnak, a második alkalommal ugyancsak az eljárás alá vont személyen keresztül a XI. rendű vádlottnak ismeretlen mennyiségű illetékbélyeget juttatott. A harmadik alkalommal ismeretlen mennyiségű illetékbélyeg került közvetlenül a XI. rendű vádlotthoz, melyeket a XI. rendű vádlott a saját nevében, valamint - a XI. rendű vádlott felkérésére – további vádlottak által indított perekben használt fel. Ezekben a perekben a keresetleveleket többségében az eljárás alá vont személy készítette el, mint ügyvéd.

A XI. rendű vádlott a bűncselekmények finanszírozására összesen 43.269.021,- Forintot használt fel.

A XI. rendű vádlott igényének megfelelően az eljárás alá vont személy a szakmai tudását felhasználva az illeték visszaigénylésére használt peres szisztémát olyan módon fejlesztette tovább, hogy lehetővé vált a felragasztott hamis illetékbélyegek névértékének 100%-át elérő összeg visszautaltatása.

A/2.

A III. rendű vádlott 2002. novemberében felkereste az eljárás alá vont személyt azért, hogy részére az eljárás alá vont személy olyan valótlan tartalmú keresetlevelet készítsen, amelyben mind felperesi, mind alperesi pozícióban a III. rendű vádlott szerepel. A keresetlevelekben jogosultként vagy kötelezettként feltüntetett személyek a III. rendű vádlott ismeretségi körébe tartoztak, mely személyek a nevükben, illetőleg ellenük indított keresetekről egyáltalán nem tudtak. A keresetleveleket – beleértve azokat is, amelyekben a III. rendű vádlott szerepelt alperesként – a III. rendű vádlott írta alá, függetlenül attól, hogy azt a saját nevében vagy más személy nevében tette. A kereseteknek valós jogalapja nem volt, az azokban szereplő követelések nem valódiak.

A III. rendű vádlott a részére az eljárás alá vont személy által készített, összesen 16 fiktív keresetlevél illetéke lerovása során 14.400.000,- Forintban használt fel hamis illetékbélyeget azért, hogy a későbbiekben a perek megszüntetését, majd a hamis illetékbélyeggel lerótt illeték visszafizetését kezdeményezze az illetékes megyei illetékhivatalnál.

A III. rendű vádlott 16 esetben az eljárás alá vont személy által készített valótlan tartalmú kereseteket nyújtott be, azokat keresetenként 900.000,- Forint névértékű hamis illetékbélyeggel ellátva.

A III. rendű vádlott által indított polgári perekben illetékvisszatérítés nem történt, azt a III. rendű vádlott nem is kezdeményezte.

B.

Az eljárás alá vont személy az I.r vádlotton keresztül ismerkedett meg a III. rendű vádlottal és III. r. vádlottal. Az eljárás alá vont személy már korábban ismerte a XI. rendű vádlottat és, amikor ügyvéd lett, tőle állandó megbízást kapott. A XI. rendű vádlott peres ügyeit korábban az I. rendű vádlott intézte. AA és a III. rendű vádlott 2002. év őszétől gyakran megfordultak az eljárás alá vont személy ügyvédi irodájában. AA már 2002. október hónapban kínált az eljárás alá vont személynek jóval a névérték alatt hamis illetékbélyeget, megjelölve azt a szisztémát is, hogy hogyan lehet abból pénzt csinálni. Elmondta, hogy pereket kell kezdeményezni, aztán a keresettől el kell állni és az illetéket vissza lehet igényelni. Az eljárás alá vont személy az ajánlatot és a szisztémát ismertette a XI. rendű vádlottal, akinek tetszett az ötlet és hajlandó volt ehhez pénzt befektetni.

AA a III. rendű vádlotton keresztül 2002. novemberében és decemberében, majd 2003. januárjában 3 alkalommal – az első két alkalommal az eljárás alá vont személyen keresztül – a névértéknél lényegesen alacsonyabb áron értékesített hamis illetékbélyegeket a XI. rendű vádlottnak ismertetve annak a módszernek a lényegét, hogy a hamis illetékbélyegeket fiktív kereseteken felhasználva hogyan lehet a lerótt illetékbélyeg ellenértékét az illetékhivaltól visszaigényelni. A III. rendű vádlott első alkalommal 16.000.000,- Forint névértékű hamis illetékbélyegeket adott át 8.000.000,- Forint ellenértékért az eljárás alá vont személyen keresztül a XI. rendű vádlottnak, a második alkalommal ugyancsak az eljárás alá vont személyen keresztül a XI. rendű vádlottnak ismeretlen mennyiségű illetékbélyeget juttatott. A harmadik alkalommal ismeretlen mennyiségű illetékbélyeg került közvetlenül a XI. rendű vádlotthoz.

Az eljárás alá vont személy és a XI. rendű vádlott AA-tól a III. rendű vádlott közreműködésével a XI. vádlott által megvásárolt hamis illetékbélyegek beszerzési árának megtérülése érdekében, jogtalan haszonra törekedve 2002. novemberében elhatározták, hogy látszólag külföldi állampolgárok által képviselt, ténylegesen nem működő, XI. rendű vádlotthoz köthető BB Bt.-től és CC Bt.-től hamis engedményezési szerződések megkötésével megvásárolják e cégek más – már a kereset benyújtása előtt a cégjegyzékből hivatalból törölt – gazdasági társaságokkal szemben fennálló, ugyancsak nem valós követeléseit, majd az engedményezési szerződések alapján – mint jogosultak – polgári pert kezdeményeznek a tartozások megfizetésére kötelezése iránt. Az eljárás alá vont személy és vádlott társai a pertárgy értékét 10.000.000,- és 20.000.000,- Forint közötti összegekben jelölték meg azért, hogy a maximális összegű eljárási illetéket lehessen a keresetlevelekre leróni. A keresetindításon alapuló korábban használt szisztémát az eljárás alá vont személy szakmai tudását felhasználva tovább fejlesztette, ezáltal lehetővé vált a hamis illetékbélyegek teljes névértékének visszaigénylése.

A fiktív keresetekhez az eljárás alá vont személy és a XI. rendű vádlott olyan gazdasági társaságokat kerestettek a titkárnővel az ország egész területéről a cégjegyzékből, amelyek a keresetek benyújtását megelőzően már hivatalból törlésre kerültek. A valótlan tartalmú keresetekben alperesként megjelölt, már törölt társaságok működésük során sem a BB Bt.-vel és CC Bt.-vel gazdasági kapcsolatba nem kerültek.

A keresetek bírósághoz történő benyújtását követően, de még a bíróságok érdemi intézkedései előtt arra hivatkozással álltak el a keresettől, hogy tudomásukra jutott: az alperesként érintett társaság nem létezik, illetve idő közben megszűnt.

Ezen okokra hivatkozva oly módon kérték a bíróságtól a megszüntető végzés meghozatalát, hogy beadványukban a fellebbezési jogukról is nyomban lemondtak és kérték a bíróságok intézkedését a lerótt illeték visszautalása elrendelésére. Ezt követően olyan tartalmú keresetleveleket készítettek, melyek az engedményezett követelések behajthatatlansága miatt a BB Bt.-t kérték kötelezni az engedményezési szerződésben rögzített ellenérték megfizetésére.

A XI. rendű vádlott az engedményezési szerződések, keresetek és egyéb valótlan tartalmú okiratok elkészítésébe bevonta a családtagjait és üzlettársait is. A XI. rendű vádlott kérésére az eljárás alá vont személy a XI. rendű vádlott hozzátartozó és üzlettársa nevében is készített fiktív okiratokat. Azért, hogy az eljáró bíróságoknak ne legyen nyilvánvaló, hogy a keresetek a XI. rendű vádlott érték körébe tartozóak, illetve valótlan követeléseken alapulnak, a XI. rendű vádlott egyes hozzátartozói (hölgyek) a keresetleveleken leánykori nevükön kerültek feltüntetésre.

Engedményezési szerződések készültek a XI. rendű vádlott, továbbá a XII. rendű vádlott és dr. DD, valamint a BB Bt. ügyvezetője közötti aláírással, ténylegesen azonban a megjelölt személyek részéről követelésvásárlás nem történt.

A felsorolt személyek által egymás ellen indított polgári perek sem valós követeléseken alapultak, de a GG Kft. nevében indított per (egy állítólag zongora vásárlás miatti) követelése sem volt valós.

Az eljárás alá vont személy és a XI. rendű vádlott a valótlan tartalmú okiratok készítésekor egymás tevékenységéről tudtak, tudtak arról, hogy jogtalan haszonszerzési céllal hamis illetékbélyeget és valótlan tartalmú magánokiratokat használnak fel.

A hamis illetékbélyegek keresetekre történő felragasztásában az eljárás alá vont személy és a XI. rendű és XII. rendű vádlottak vettek részt és részben ők is postázták az elkészült kereseteket.

Az eljárás alá vont személy a fiktív tartalmú okiratok elkészítéséért pontosan meg nem állapítható mértékű külön juttatásban részesült.

B/1.

Az eljárás alá vont személy 41 esetben készített fiktív okiratokat és kereseteket a XI. rendű vádlott nevében, keresetleveníként 900.000,- - 900.000,- Forint, azaz összesen 36.835.000,- Forint névértékű hamis illetékbélyeg felhasználásával. A keresetleveleket a XI. rendű vádlott – tudta az okiratok valótlán tartalmáról és a hamis illetékbélyeg felhasználásáról – aláírta és benyújtotta a bíróságokra.

B/2.

Az eljárás alá vont személy 40 esetben készített fiktív okiratokat – engedményezési, követelésvásárlási szerződéseket és keresetleveleket – XII. rendű vádlott nevében keresetenként a maximális összegű 900.000,- - 900.000,- Forint, összesen 36.000.000,- Forint névértékű hamis illetékbélyeg felhasználásával.

Az eljárás alá vont személy és a XI. és XII. rendű vádlottak az okiratok valótlán tartalmáról, az eljárás alá vont személy és a XI. vádlottak emellett a hamis illetékbélyeg felhasználásáról is tudtak. A XII. rendű vádlott az okiratokat valótlán tartalmukról tudta írta alá és nyújtotta be a XI. rendű vádlott rábírására a bíróságokra.

B/3.

Az eljárás alá vont személy 22 esetben készített fiktív okiratokat és kereseteket FF nevében, keresetenként a maximális összegű 900.000,- - 900.000,- Forint, azaz összesen 19.800.000,- Forint névértékű hamis illetékbélyeg felhasználásával, mely kereseteket FF - tudva az okiratok valótlán tartalmáról – aláírt és benyújtotta a bíróságokra.

B/4.

Az eljárás alá vont személy 20 esetben készített fiktív okiratokat és kereseteket DD nevében, keresetenként maximális összegű 900.000,- - 900.000,- Forint, azaz összesen 18.000.000,- Forint névértékű hamis illetékbélyeg felhasználásával, mely kereseteket DD - tudva az okiratok valótlán tartalmáról – aláírt.

B/5.

A XI. rendű vádlott az általa indított, valamint felkérésére a XII. rendű vádlott és FF és DD által indított perekben a per megszüntetését vagy a keresetlevél idézés kibocsátása nélküli elutasítását követően a jogerős végzések birtokában az eljárás alá vont személy által elkészített illetékvisszatérítési kérelmeket nyújtott be a megyei illetékhivatalokhoz azért, hogy a hamis illetékbélyegben lerótt eljárási illeték – per megszüntetése esetén visszajáró – összegét készpénzben felvéve jogtalan haszonra tegyen szert. Az eljárás alá vont személy a visszaigénylési kérelmek megírásakor tudott a XI. rendű vádlott céljáról.

Az eljárás alá vont személy az okiratok szerkesztéséért, a hamis illetékbélyegek megvásárlása során, valamint azok felhasználása során kifejtett közreműködéséért anyagi ellenszolgáltatást kapott, illetőleg azt a XI. rendű vádlott és AA ígérték számára, ennek összegét az eljárás során pontosan meghatározni nem lehetett.

B/5/a.

XI. rendű vádlott saját nevében, valamint FF XIII. rendű vádlott és DD XIII. rendű vádlottak nevében – az eljárás alá vont személy által készített – az alábbiakban felsorolt illetékvisszatérítési kérelmeket nyújtotta be:

- Heves Megyei Bíróság (... számon) 900.000,- Forint visszatérítését kérte, amelynek visszautalására nem került sor az idő közben megindult büntetőeljárásra tekintettel
- Bács-Kiskun Megyei Bíróság (... számon) 900.000,- Forint visszatérítését kérte, amelynek visszautalást az illetékhivatal a büntetőeljárásra tekintettel nem teljesítette
- Békés Megyei Bíróság (... számon) 900.000,- Forint visszatérítését kérte, amelynek visszautalására nem került sor az idő közben megindult büntetőeljárásra tekintettel
- Fejér Megyei Bíróság (... számon) 900.000,- Forint visszatérítését kérte, azonban az illetékhivatal felfüggesztette az eljárást a büntetőeljárásra tekintettel
- Komárom-Esztergom Megyei Bíróság (... számon) 900.000,- Forint visszatérítését kérte, amelynek visszautalására nem került sor az idő közben megindult büntetőeljárásra tekintettel
- Komárom-Esztergom Megyei Bíróság (... számon) 900.000,- Forint visszatérítését kérte, de az illetékhivatal a büntetőeljárásra tekintettel az illeték visszatérítését függőben tartotta
- Komárom-Esztergom Megyei Bíróság (... számon) 900.000,- Forint visszatérítését kérte, de az illetékhivatal a büntetőeljárásra tekintettel az illeték visszatérítését nem teljesítette
- Veszprém Megyei Bíróság (... számon) 900.000,- Forint visszatérítését kérte, de az illetékhivatal a büntetőeljárásra tekintettel az illeték visszatérítési eljárást felfüggesztette
- Fejér Megyei Bíróság (... számon) 900.000,- Forint visszatérítését kérte, de az illetékhivatal a büntetőeljárásra tekintettel az illeték visszatérítési eljárást felfüggesztette
- Komárom-Esztergom Megyei Bíróság (... számon) 900.000,- Forint visszatérítését kérte, de az illetékhivatal a büntetőeljárásra tekintettel az illeték visszatérítését nem teljesítette
- Nógrád Megyei Bíróság (... számon) 900.000,- Forint visszatérítését kérte, de a bíróság az illetékhivatalt a büntetőeljárásra tekintettel az eljárás felfüggesztésére utasította
- Zala Megyei Bíróság (... számon) 900.000,- Forint visszatérítését kérte, de az illetékhivatal a büntetőeljárásra tekintettel az eljárását felfüggesztette

A fenti ügyek mindegyikében a veszélyeztetett érték 900.000,- Forint volt.

B/6.

A XI. rendű vádlott az EE nevében a HH Kft. ellen indított (...) szám alatt folyamatban lévő polgári ügyben 380.000,- Forint névértékű hamis illetékbélyeget adott át 2003. január 24. napja előtt röviddel az eljárás alá vont személynek a bíróságra történő becsatolás céljából. Az eljárás alá vont személy tudott az illetékbélyegek hamis voltáról.”

A fegyelmi tanács bizonyítékként az eljárás alá vont személy felelősségét elismerő nyilatkozatán túlmenően, elsősorban az Egri Törvényszék (...) sorszámú és a Debreceni Ítéltábla (...) sorszámú ítéleteit, mint okirati bizonyítékot vett figyelembe.

Az ítélet 2015. Június 10. napján jogerős és – a szabadságvesztés kivételével – végrehajtható.

A bíróság jogerős ítéletével bűnösnek mondta ki az eljárás alá vont személyt

- 1 rb. folytatólagosan, társtettesként elkövetett bélyeghamisítás büntetében (Btk. 391.§ (2) bekezdés, (3) bekezdés a) b) pontjai),
- 1 rb. folytatólagosan, bűnsegédként elkövetett csalás büntetének kísérletében (Btk. 373.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés ba) és bc) pontjai),
- 139 rb. bűnsegédként elkövetett hamis magánokirat felhasználásnak vétségében, melyből 12 rb folytatólagosan elkövetett büntetében (Btk. 345.§).

ezért őt a bíróság 1 (egy) év 6 (hat) hónap börtönben végrehajtható szabadságvesztés büntetésre ítélte, azzal, hogy a szabadságvesztés végrehajtását 2 (kettő) évi próbaidőre felfüggesztette.

Az eljárás alá vont személy előadása/védekezése:

Az eljárás alá vont személy szabályszerű idézésre megjelent a tárgyaláson, fegyelmi felelősségéről és egészségi állapotáról akként nyilatkozott, miszerint a fegyelmi felelősségét elismerte, hiszen „*a büntető bíróság ítéletét nem lehet vitatni.*”

Az ügygel kapcsolatban előadta, hogy amikor a cselekményeket elkövette, akkor egészségi állapota már megromlott, ezt igazolandó orvosi dokumentációt csatolt.

A Fegyelmi Tanács döntésének indokai:

A Fegyelmi Tanács kötve van a jogerős ítéletben megállapított tényekhez, így ehhez képest megállapította, hogy eljárás alá vont ügyvéd a szándékos bűncselekmény elkövetésével a hivatkozott hivatásrendi normákat is megsértette.

Az ügyvédekről szóló 1998. évi XI. törvény (a továbbiakban: Üt.) 37. §-a szerint fegyelmi vétséget követ el az az ügyvéd, aki az ügyvédi tevékenység gyakorlásából eredő, jogszabályban, illetve az etikai szabályzatban meghatározott kötelességét vétkesen megszegi, vagy akinek az ügyvédi tevékenységen kívüli vétkes magatartása az ügyvédi kar tekintélyét csorbítja.

Az Üt. 3. § (2) bekezdésében foglaltak szerint az „*ügyvédnek hivatását a legjobb tudása szerint, lelkiismeretesen, a jogszabályok megtartásával kell gyakorolnia, tevékenységében köteles mindenkor az ügyvédi hivatáshoz méltó magatartást tanúsítani*”

Lényegében azonos tartalmú előírásokat tartalmazott az *ügyvédi hivatás etikai szabályairól és elvárásairól* szóló 5/2008. (XI. 27.) MÜK Szabályzattal módosított 8/1999. (III. 22.) MÜK Szabályzat (ÜESZ) 3/2. pontja is.

Az ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. tv. (a továbbiakban: Üttv.) 107. § Fegyelmi vétséget követ el az ügyvédi tevékenységet gyakorló, szüneteltető vagy az ügyvédi tevékenység felfüggesztése alatt álló kamarai tag vagy nyilvántartásba vett természetes személy, ha

a) az ügyvédi tevékenység gyakorlása során az e tevékenység gyakorlásából eredő, jogszabályban, a Magyar Ügyvédi Kamara Alapszabályában és a területi kamara alapszabályában (a továbbiakban együtt: alapszabály), vagy etikai szabályzatban meghatározott kötelességét szándékosan vagy gondatlanságból megszegi, vagy

b) ügyvédi tevékenységen kívüli szándékos vagy gondatlan magatartásával az ügyvédi hivatás tekintélyét súlyosan veszélyezteti.

Nem lehet kérdés a vétkesség fokának körében, hogy a szándékos bűncselekmény egyúttal fegyelmi felelősség megállapítása körében is csak szándékosnak minősülhet, hiszen az a hivatásrendi norma minden ügyvéd előtt ismert, mely szerint ügyvédhez méltó magatartás tanúsítása körében alapvetés, hogy szándékos bűncselekményt az ügyvéd nem követhet el.

A Fegyelmi Tanács az eljárás alá vont ügyvéd magatartását 1 rendbeli szándékos fegyelmi vétségnek minősítette.

A fegyelmi tanács nem az ítéletben megállapított bűncselekmények száma szerint állapította meg a rendbeliséget.

A fegyelmi tanács az egy elítéléshez köthető azon magatartásszabályt tartotta szem előtt, miszerint ügyvéd nem követhet el szándékos bűncselekményt. A cselekmények halmazati jellegét a fegyelmi tanács büntetés kiszabási körülménynek tekintette. Az az ügyvéd, akit a büntetőbíróság elítél szándékos bűncselekmény miatt, egyúttal fegyelmi vétséget is elkövet.

A Fegyelmi Tanács a rendelkező részben írt fegyelmi büntetés kiszabását tartotta arányban állónak az elkövetett cselekmény tárgyi súlyával.

A jelentős időmúlás ellenére sem látott módot a Fegyelmi Tanács más fegyelmi büntetés kiszabására a felfüggesztett szabadságvesztésre ítélt, egyúttal korábban (ügyvédi tevékenységről) lemondott ügyvéddel szemben. A legsúlyosabb fegyelmi büntetésen kívül minden más fegyelmi büntetést a Fegyelmi Tanács súlytalannak tekintett.

A Fegyelmi Tanács megállapította, hogy az eljárás alá vont személy a fegyelmi eljárás során érdemi védekezést nem terjesztett elő, a fegyelmi felelősségét elismerte, egészségi állapotára hivatkozott.

Az eljárás lefolytatásának nem volt akadálya, hogy az eljárás alá vont személy időközben már nem ügyvéd, hiszen a korábban hatályos FESZ 1.§ a) alapján a fegyelmi eljárás lefolytatásának nem képezi akadályát az a körülmény, hogy az eljárás alá vont ügyvéd időközben a törlésre, kizárásra kerül, vagy lemondás folytán szűnik meg a kamarai tagsága.

A fegyelmi eljárás lefolytatására sor kerül, ha az eljárás alá volt ügyvéd vagy volt ügyvéd a fegyelmi vétség alapjául szolgáló magatartást vagy mulasztást az ügyvédi kamara tagjaként (ügyvédként) tanúsította. Az ezzel összefüggő szabályozás időközben nem változott, a fegyelmi eljárásnak továbbra sem akadálya a lemondás, vagy kizárás, esetleges törlés.

A jelen ügy elbírálásának alapjául szolgáló magatartás elkövetési időpontjában az Ügyvédekről szóló 1998. évi XI. törvény (Üt.) volt hatályban.

A cselekmény elbírálásakor pedig az Ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. törvény (Üttv.) volt hatályban.

A fegyelmi eljárásról szóló 20/2018.(XI.26.) MÜK szabályzat (FESZ) 1.4. pontja kimondja, hogy a fegyelmi felelősség elbírálására – jogszabály, vagy szabályzat eltérő rendelkezése hiányában – a fegyelmi vétség elkövetése idején hatályban lévő rendelkezéseket kell alkalmazni, kivéve, ha az elbíráláskor hatályban lévő rendelkezések alapján a magatartás már nem minősül fegyelmi vétségnek, vagy az enyhébben bírálandó el.

A fegyelmi vétség fogalmát az Üt., illetve az Üttv. lényegében azonosan határozza meg. Tekintettel arra, hogy az eljárás alá vont ügyvéd terhére szándékos szabályszegés állapítható meg, ezért a fegyelmi tanács az Üttv. rendelkezéseit kedvezőbbnek ítélte az eljárás alá vont személy szempontjából.

Mivel a fegyelmi tanács előtt az alkalmazandó szankció jellege – nevezetesen a kizárás fegyelmi büntetés – nem volt kérdéses, így azért döntött a kedvezőbb, elbíráláskor hatályos Üttv. szabályainak alkalmazása mellett, mert az elkövetéskor hatályos Üt. kizárás fegyelmi büntetésre vonatkozó szabályai szerint nem volt a fegyelmi tanácsnak mérlegelési lehetősége.

Az Üt. rendelkezései szerint a kizárás 10 évre szólt, míg az elbíráláskor hatályos Üttv. a kizárás tartamának meghatározásakor a fegyelmi tanácsnak mérlegelési jogot engedett (3 – 10 év tartamok között), így mód volt (főként a rendkívüli időmúlás figyelembevételével) a maximális tartamtól lefelé jelentősen eltérni.

A büntetés kiszabásának időpontjában már a 2017. évi LXXVIII. tv (Üttv.) rendelkezései irányadóak az Üttv. 208.§. (22) bekezdése alapján.

Enyhítő körülményként fokozott súllyal értékelte a fegyelmi vétséget megvalósító magatartás óta – az eljárás alá vont ügyvédnek fel nem róható – kiemelten jelentős időmúlást és az eljárás alá vont ügyvéd igazolt betegségét. Átlagos súllyal a felelősségének elismerését, mivel a büntetőítélet alapján a felelőssége nem lehetett a fegyelmi eljárásban kérdéses, továbbá szintén átlagos súllyal a fegyelmi előéletét, mivel 1999 évtől lemondásáig mindössze 4 évig volt ügyvéd, egyúttal az ügyvédi tevékenységének 4. évében sorozatosan szegte meg a magatartásszabályokat (bűncselekményt megvalósítva).

A fegyelmi büntetés kiszabásakor *súlyosító körülményként* nagy nyomatékkal figyelembe vette a Fegyelmi Tanács a rendkívül nagyszámú ügyvédi minőség felhasználásával elkövetett bűncselekményt, mely jelentős tárgyi súlyú, amiért szabadságvesztés büntetést szabott ki a Bíróság, így az ügyvédségbe vetett bizalom csorbulását eredményezi, ez pedig az ügyvédi kar nyomatékos érdekével ellentétes.

A fentiek szerint a büntetés meghatározásakor figyelemmel volt a Fegyelmi Tanács az elkövetés körülményeire és eredményére, így megállapította, hogy a bekövetkezett eredményre is tekintettel a meghatározott és kiszabott büntetés van arányban.

Az enyhítő körülményre tekintettel, annak fokozott nyomatékára tekintettel nem az Üt., hanem az Üttv. – eljárás alá vont személyre nézve kedvezőbb – szabályainak alkalmazásával határozta meg a fegyelmi tanács a kizárás fegyelmi büntetés mértékét a 3 évtől 10 évig terjedő tartamon belül 5 évben.

A fegyelmi tanács az eljárás alá vont ügyvédet az Üttv. 142. § (2) bekezdése és a fegyelmi eljárásról szóló 20/2018. (XI. 26.) MÜK Szabályzat (FESZ) 40.2. a) pontja alapján kötelezte a fegyelmi eljárás átalányköltségének megfizetésére.

Az átalányköltséget a 40. 2 a.) pont alapján 80.000.- HUF összegben határozhatta volna meg a fegyelmi tanács.

Ehhez képest a fegyelmi tanács az átalányköltséget az Üttv. 142.§ (2) bekezdése FESZ. 40.9. pontja alapján méltányosságból 50.000,- HUF összegben határozta meg, melynek az volt az indoka, hogy a korábbi jogszabály alapján az átalányköltség maximális összege 60.000,- HUF lett volna, azonban az a körülmény nem az eljárás alá vont személy – meg nem valósult időhúzó – magatartásával függ össze, hogy a büntetőeljárás (és ezzel összefüggésben a fegyelmi eljárás) ilyen mértékben elhúzódott.

Nem vezethet magasabb összegű fizetési kötelezettséghez önmagában az a körülmény, hogy időközben új, az eljárás alá vont személyre – e körben - kedvezőtlenebb jogszabály lép hatályba.

További indokként a nagykorú hozzátartozójáról való gondoskodás és betegsége szolgált az átalányköltség egy részének megfizetése alóli mentesítéshez.

A fellebbezési jogot az Üttv. 135.§. (1). bekezdés biztosítja.

A Fegyelmi Tanács határozata 2019. május 26. napján jogerős.

(Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság Fegyelmi Tanácsa - 2005. F. 302.)